

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/82/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122010082
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122010082.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci odsúdeného Q. P., nar. XX. X. XXXX v F., trvale bytom W., P. XXX/X, t. č. v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 10. februára 2022, č. k. 10PP/3/2022-28, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17. mája 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Q. P. zamieta.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 415 ods. 1 Trestného poriadku zamietol žiadosť odsúdeného na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta z 23. mája 2018, sp. zn. 1T/35/2018.

2. Okresný súd k formálnej podmienke, t. j. k vykonaniu potrebnej časti z uloženého trestu odňatia slobody uviedol, že odsúdený túto podmienku splnil.

3. K prvej materiálnej podmienke, t. j. že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie okresný súd uviedol, že túto podmienku odsúdený nesplnil, pričom okresný súd uviedol, že na konštatovanie polepšenia sa odsúdeného nestačí adaptácia odsúdeného na podmienky výkonu trestu, ale z konania odsúdeného musí byť zrejмый záujem odsúdeného ukázať zmenu svojho správania k lepšiemu, napr. aj prostredníctvom získania disciplinárnych odmien. Zo správania odsúdeného počas výkonu trestu, berúc do úvahy závažnosť spáchaného zločinu, pre ktorý je vo výkone trestu, súd nemohol vyvodit', že sa polepšil a v budúcnosti bude viesť riadny život. Pre takýto záver podľa okresného súdu svedčí tá skutočnosť, že odsúdený je v samotnom výkone trestu už vyše štyri roky a získal len jednu disciplinárnu odmenu a doposiaľ si nevytvoril podmienky na preradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Okresný súd ďalej uviedol, že správanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni, vyskytovali sa u neho nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa - spal v nepovolenom čase, v osobných veciach si neudržiaval poriadok na primeranej úrovni, odmietal plniť pokyny príslušníka ZVJS. Uvedené tak podľa okresného súdu nepreukazuje dlhodobý záujem odsúdeného polepšiť sa a dlhodobú zmenu jeho správania. Zo všetkých týchto konkrétnych skutočností okresný súd potom dospel k záveru, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním nepreukázal polepšenie.

4. K druhej materiálnej podmienke, t. j. že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život okresný súd uviedol, že ani túto podmienku nepovažuje za splnenú. Okresný súd k uvedenému záveru dospel s poukazom na trestnú minulosť odsúdeného a jeho devätnásť záznamov v registri trestov (prevažne za majetkovú trestnú činnosť) s tým, že hoci sú mnohé odsúdenia skoršieho dáta, je z odsúdení zrejмый, že na osobu odsúdeného už bolo v minulosti viackrát pôsobené uložením

nepodmienečného trestu odňatia slobody a tento napriek tomu pokračoval v páchaní trestnej činnosti. Podľa okresného súdu zjavné kriminálne sklony odsúdeného počas pobytu na slobode neumožňujú dospieť k záveru, že od odsúdeného možno očakávať vedenie riadneho života. Odsúdený si z predchádzajúcich odsúdení nechal žiadne ponaučenie, ktoré by ho motivovalo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal páchania trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Osoba odsúdeného ako recidivujúceho páchatela podľa okresného súdu nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. V jeho prípade preto prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Okresný súd tiež uviedol, že v prípade odsúdeného nejde len o jednorazové vybočenie z riadneho spôsobu života, ale o opakované sklony k páchaniu trestnej činnosti. U viacnásobných recidivistov, ktorí sa opakovane dopúšťajú druhovo totožnej trestnej činnosti, ich osobnostné narušenie poskytuje iba veľmi slabé záruky, že by sa v budúcnosti trestnej činnosti nedopustili. Súd zároveň poukazuje na resocializačnú prognózu odsúdeného, tiež na skutočnosť, že v prípade odsúdeného ide o špeciálneho recidivistu dopúšťajúceho sa prevažne majetkovej trestnej činnosti, ktorý pred nástupom do výkonu trestu nemal stále zamestnanie. Okresný súd zdôraznil, že zmysel podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby po vykonaní zákonom stanovenej doby, prípadne za dobré správanie vo výkone trestu, bol odsúdený automaticky prepustený na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Na podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmienenečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života podľa názoru okresného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania, t. j. že nebude páchať protispoločenskú činnosť a bude viesť život v súlade so spoločenskými záujmami.

5. Prokurátor sa práva podať sťažnosť proti napadnutému uzneseniu po jeho vyhlásení vzdal. Proti uzneseniu okresného súdu odsúdený priamo na verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť, ktorú následne písomne odôvodnil osobitným podaním.

6. Odsúdený v odôvodnení svojej sťažnosti uvádza, že okresný súd o jeho žiadosti o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval v nezákonnom zložení, pretože pred Okresným súdom Galanta, kde bol odsúdenému uložený trest sa konalo v senáte. Odsúdený je toho názoru, že pokiaľ odsudzujúci rozsudok vynáša senát, potom aj o podmienenečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody musí rozhodovať senát.

7. Prokurátor sa k odôvodneniu sťažnosti odsúdeného do predloženia veci krajskému súdu nevyjadril.

8. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku Pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

9. Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku Nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak
a) nie je prípustná,
b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
c) nie je dôvodná.

10. Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku Ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,
a) rozhodne vo veci sám, alebo
b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) až f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3, 4 alebo 10, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa §

446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

11. Podľa § 194 ods. 2 Trestného poriadku Ak je chybná len časť napadnutého uznesenia a možno ju oddeliť od ostatných alebo ak sa týka sťažnosť len časti uznesenia, obmedzí nadriadený orgán svoje rozhodnutie podľa odseku 1 len na túto časť.

12. Krajský súd na základe riadne a včas podanej sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

13. Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdený aktuálne vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov, ktorý mu bol uložený v trestnej veci Okresného súdu Galanta vedenej pod sp. zn. 1T/35/2018. So započítaním väzby odsúdený trest odňatia slobody začal vykonávať dňa 23. decembra 2017 a predpokladaný koniec trestu má 23. decembra 2023.

14. Odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta z 23. mája 2018, sp. zn. 1T/35/2018, právoplatným dňa 23. mája 2018, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona vo výmere 6 (šesť) rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

15. Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na možnosť podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody krajský súd uvádza, že jej splnenie okresný súd vyhodnotil správne, pretože odsúdený z uloženého trestu odňatia slobody vykonal jeho pomernú časť v zmysle § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, teda dve tretiny.

16. Vo vzťahu k prvej materiálnej podmienke na možnosť podmieneného prepustenia krajský súd zastáva názor, že okresný súd záver o jej nesplnení ustálil správne. Krajský súd uvádza, že nie každý aspekt chovania či splnená alebo nesplnená povinnosť odsúdeného znamená jeho polepšenie či nepolepšenie a môže byť relevantná pri posudzovaní splnenia tejto podmienky. Polepšeniu môže príkladmo nasvedčovať, ak sa odsúdený zúčastňuje programov určených na predchádzanie trestnej činnosti, rozpozná a reflektuje okolnosti, ktoré v minulosti prispeli k tomu, že páchal trestnú činnosť, pracuje, napriek tomu, že pred nástupom trestu bol dlhodobo nezamestnaný, zlepšuje svoje znalosti a schopnosti s cieľom uplatniť sa v spoločnosti, získava náhľad na svoju trestnú minulosť a úprimne ľutuje svoje konanie. Vo všeobecnosti ale nie je vhodné vychádzať iba z počtu získaných disciplinárnych odmien a uložených disciplinárnych trestov, pretože taký počet bez uvedenia, za čo boli uložené, nemá výpovednú hodnotu z hľadiska polepšenia a nápravy a navyše nie je možné opomenúť ani meniacu sa prax jednotlivých väznic pri udeľovaní disciplinárnych odmien a trestov. Primárne je preto potrebné hodnotiť, za čo boli odsúdenému uložené disciplinárne odmeny a tresty a nie koľko mu ich bolo uložených. Za prejav polepšenia či nepolepšenia odsúdeného nie je možné bez bližšieho odôvodnenia považovať jednoduché skutočnosti nenaviazané na zmenu vnútorného postoja odsúdeného, ako napríklad upratovacie práce či naopak neporiadok na cele. Platí však, že každý odsúdený žiadajúci o podmienené prepustenie by spravidla mal získať aspoň nejakú disciplinárnu odmenu. Ak sa tak nestalo, alebo pokiaľ má odsúdený nezahladený disciplinárny trest, môže to svedčiť o tom, že k polepšeniu nemuselo prísť. Avšak aj v prípade, že odsúdený disciplinárnu odmenu nezískal, je potrebné skúmať argumenty a iné skutočnosti, ktoré môžu svedčiť o skutočnom polepšení odsúdeného bez ohľadu na neexistenciu disciplinárnych odmien či naopak existenciu nezahladených disciplinárnych trestov.

17. Pri posudzovaní splnenia podmienky polepšenia je ďalej potrebné reflektovať celý priebeh výkonu trestu a vývoj odsúdeného v tomto priebehu. Nie je preto možné mechanicky hodnotiť celý výkon trestu bez zohľadnenia behu času a zváženia vývoja odsúdeného, najmä ak vykonáva trest v dlhšej výmere. Je potrebné zdôrazniť, že zákon požaduje preukázanie polepšenia v čase rozhodovania o podmienenom prepustení. Pokiaľ teda odsúdený v prvotnej fáze výkonu trestu preukazoval známky polepšenia, ale v dobe predchádzajúcej rozhodnutiu o podmienenom prepustení sa choval opačným spôsobom, súd také chovanie odsúdeného nevyhodnotí ako jeho polepšenie a naopak ani neplnenie povinností v začiatku výkonu trestu nevyhnutne neznamená, že sa odsúdený nepolepší neskôr. Skoršie porušenie povinností odsúdeným iste môže mať vplyv na rozhodnutie o tom, že sa odsúdený nepolepšil. Pokiaľ však odsúdený

svojim neskorším správaním preukázal, že sa polepšil a že sa snaží minimalizovať pravdepodobnosť páchania trestnej činnosti v budúcnosti, potom skoršie porušenie jeho povinností samé a pri splnení ostatných zákonných podmienok, nemôže zabrániť pozitívnemu rozhodnutiu súdu o podmiennečnom prepustení odsúdeného. Na polepšenie nie je možné usudzovať len podľa vyššieho počtu disciplinárnych odmien. Hoci vysoký počet odmien nepochybne značí, že odsúdený plní svoje povinnosti počas výkonu trestu odňatia slobody, automaticky z neho nevyplýva, že sa odsúdený skutočne polepšil. Súdy sú povinné sa zaoberať otázkou, či pozitívne chovanie sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody svedčí o skutočnej zmene životného postoja odsúdeného, aké je jeho bližšie správanie sa vo výkone trestu a za čo sú mu disciplinárne odmeny udeľované.

18. Okresný súd pri prvej materiálnej podmienke poukázal na hodnotenie ústavu, z ktorého okrem iného vyplynulo, že správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu nebolo vždy na požadovanej úrovni, hoci aktuálne odsúdený ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava. Odsúdený počas celého výkonu trestu získal jednu disciplinárnu odmenu a disciplinárne tresty evidované nemá. Z hodnotenia ústavu nevyplýva, že by sa odsúdený zúčastňoval programov či aktivít zameraných na predchádzanie trestnej činnosti a ani to, aký náhľad odsúdený vo výkone trestu získal na svoju trestnú činnosť. V žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uviedol v tejto súvislosti len toľko, že dokáže viesť riadny život a že sa konečne vo veku 49 rokov zmenil a na verejnom zasadnutí namietal, že mu bol uložený neprímeraný trest ako drogovému dealerovi, hoci si drogy zakúpil len pre vlastnú potrebu. Z uvedených skutočností potom podľa krajského súdu možno vyvodiť záver, že odsúdený sa len prispôbil podmienkam výkonu trestu a v kontrolovanom prostredí dokáže dodržiavať pravidlá ústavu, čo však samo o sebe nesvedčí o jeho polepšení. Okresný súd tak dospel k správne mu záveru, že z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by odsúdený plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie.

19. Vo vzťahu k nesplneniu druhej materiálnej podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody krajský súd uvádza, že záver okresného súdu o jej nesplnení považuje za správny.

20. Krajský súd uvádza, že vo vzťahu k dôvodnosti očakávania riadneho vedenia života po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je všeobecne relevantným pre posúdenie prognózy riadneho vedenia života aj faktor trestnej minulosti odsúdeného, hoci prognóza vedenia riadneho života sa vzťahuje k budúcnosti, preto na jej nedostatok nie je možné usudzovať výlučne na základe minulého chovania odsúdeného. Trestná minulosť odsúdeného všeobecne predstavuje tiež dôležité hľadisko pri posudzovaní splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie, avšak hodnotenie prognózy vedenia riadneho života v budúcnosti zásadne nemôže byť založené len na nej. Zohľadniť je potrebné aj ďalšie, najmä aktuálne poznatky k osobe odsúdeného, stavu jeho nápravy a prostredie, v ktorom by sa odsúdený ocitol po prípadnom podmiennečnom prepustení na slobodu a zaoberať sa tiež okolnosťami spáchanej trestnej činnosti pri zameraní sa na mieru prekonania subjektívnych príčin tejto trestnej činnosti na strane odsúdeného.

21. Krajský súd uvádza, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Výkon uloženého trestu má na odsúdeného vplývať tak, aby došlo k jeho polepšeniu bez ohľadu na to, či bude alebo nebude podmiennečne prepustený. Podstatou úvah súdu pri rozhodovaní o návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdeného je v konečnom dôsledku ustálenie dôvodnosti predpokladu, že v odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

22. Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život je potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného vrátane jeho skorších odsúdení. Túto podmienku súd objasňuje a skúma komplexnejšie, posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je odsúdený vo výkone trestu s jediným cieľom dospieť k záveru, či všetky tieto skutočnosti umožňujú

prijat' prognózu, že odsúdený v prípade podmieneného prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

23. Okresný súd záver o nesplnení druhej materiálnej podmienky vyčerpávajúco odôvodnil, preto krajský súd na predmetné odôvodnenie len poukazuje bez potreby jeho opakovania. Krajský súd zároveň dopĺňa, že odsúdený na verejnom zasadnutí neprejavil žiaden postoj k svojej trestnej činnosti a ani sa nevyjadril, ako si predstavuje svoj ďalší život a neuviedol nič, z čoho by bolo možné zistiť, či odsúdený identifikoval dôvody, resp. príčiny páchania trestnej činnosti a ako sa s nimi vysporiadal. Ako uviedol okresný súd, odsúdený bol doposiaľ 19 krát súdne trestaný a boli mu opakovane ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, najmä za majetkovú trestnú činnosť, teda odsúdeného je možné považovať za špeciálneho recidivistu. Nie je pravdivé tvrdenie odsúdeného na verejnom zasadnutí, že od roku 1995 nemal uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Z odpisu registra trestov odsúdeného totiž vyplýva, že pred aktuálnym trestom bol vo výkone trestu odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Galanta vedenej pod sp. zn. 2T/171/2010, kde vykonával súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a tento vykonal dňa 9. októbra 2016. Krajský súd ďalej uvádza, že ani v hodnotení odsúdeného vypracovanom ústavom nie je ani zmienka o tom, ako odsúdený na svoju trestnú činnosť nahliada, ako ju s odstupom času hodnotí, v čom vidí príčiny páchania trestnej činnosti a čo urobil počas výkonu trestu odňatia slobody preto, aby takú trestnú činnosť, ale ani trestnú činnosť iného druhu nepáchal. Okresný súd tak správne nemohol dospieť k záveru o splnení druhej materiálnej podmienky, pretože riziko recidívy odsúdeného je vysoké.

24. Vo vzťahu k sťažostnej námietke odsúdeného, že o jeho žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody mal namiesto samosudcu rozhodovať senát krajský súd uvádza, že táto námietka nie je dôvodná. Konanie o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je vykonávacím konaním, ktoré fakultatívne nasleduje po právoplatnom skončení základného konania. Podľa § 349 ods. 1 Trestného poriadku v znení účinnom do 31. júla 2019 Samosudca vykonáva konanie o prečinoch a zločinoch, na ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje osem rokov.

25. Zákom č. 214/2019 Z. z. bolo citované ustanovenie § 349 ods. 1 Trestného poriadku zmenené nasledovne: Samosudca vykonáva konanie o prečinoch a zločinoch, okrem obzvlášť závažných zločinov, za ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej dvanásť rokov, pričom citovaným zákonom bolo do Trestného poriadku doplnené ustanovenie § 567p, podľa ktorého Konanie začaté pred 1. augustom 2019, v ktorom bola podaná obžaloba alebo návrh dohody o vine a treste, sa dokončí podľa predpisov účinných do 31. júla 2019, z čoho je zrejmé, že citovaná novela Trestného poriadku neobsahuje prechodné ustanovenia vo vzťahu k vykonávaciemu konaniu.

26. Pokiaľ je teda s účinnosťou od 01. augusta 2019 samosudca oprávnený konať o obžalobe podanej pre zločin /čo je aj prípad odsúdeného, ktorý bol uznaný vinným zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 4 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019 a zo spáchania zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného zákona/, potom je oprávnený konať aj o návrhu, resp. žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

27. Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie či zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.